

ESPAI D'OPINIONS**Nº170**
Maig 2012**Antoni Manchado****Senador****Grup socialista****LA I+D+i A L'ESPANYA DE 2012**

quests dies estam revisant a les Corts Generals els Pressupostos de l'Estat per a l'any 2012. Una anomalia a destacar és que aprovar uns pressupostos per l'estiu és una mica anecdòtic però el calendari electoral i les conveniències del Govern ens han dut fins aquí. Si més no, servirà per poder conèixer i jutjar les primeres intencions del Sr. Rajoy i avançar cap a on anam.

Me sembla prou interessant fer-vos unes pinzellades dels pressupostos que dedicam a la innovació, com han canviat les coses i com afectaran al futur, perquè és en el que ara treballo al Senat i perquè crec que en el projecte de canvi de model, paradigma en el que m'identifico, és clau la aposta de facem per la investigació, el desenvolupament, la producció científica de coneixement, la innovació i la innovació tecnològica, que tot això és, per simplificar, el que anomenaré Innovació o I+D+i en el contingut d'aquest text.

Ja puc dir-vos que les retallades en aquest camp són de més del 25%, superiora la retallada mitja dels pressupostos de 2012 front als de 2011, i que aquesta és una notícia molt dolenta. Les dades que fan servir tots els organismes internacionals i les universitats, diuen que les empreses d'un país són tant més competitives com més diners s'inverteixen en Innovació (casos exemplars d'aquest fet són Japó, Estats Units i Corea) i no podem oblidar que la sortida de la crisi en la que estam instal·lats només la podem fer apostant per l'increment de competitivitat de les empreses, basat en la Innovació i la tecnologia, perquè el model asiàtic de reducció de costos salarials, que sembla ser el que pretén el Govern, no ni just ni adequat a la realitat de la OCDE. Així les coses ens trobam amb una dura realitat per a les Universitats i empreses espanyoles. Les primeres tindran dificultats per a mantenir els nivells d'investigació perquè no només no podran atreure nous i joves talents, sinó que hauran de prescindir d'alguns dels actuals, i les segones perdran quasi un 80% del diners que, el 2011, es lliurà a transferir tecnologia cap a elles (les empreses).

Cal fer un pensament sobre això, cal rebutjar, primer, que les retallades pressupostàries afectin a la despesa social, per raons òbvies que no comentaré aquí, perquè la sanitat pública i l'educació, són sagrades, però tan aquesta (l'educació) com la Innovació constitueixen molt més que una despesa social i tenen una dimensió econòmica de primera magnitud, que hauríem de ser capaços de fer entendre a la gent: la riquesa del futur passa per la generació de coneixement del present, i en aquest aspecte, l'educació és cabdal i la I+D+i condició indispensable. Tenim un exemple ben a prop: som un país líder en Energies alternatives, i ho hem aconseguit perquè s'ha invertit molt en la investigació d'aquest tipus d'aprofitament de fons netes d'energia, i s'ha fet amb una col·laboració públic-privada envejable, però, per això mateix no podem frenar ara o no podem fer-ho tan de cop.

Perquè és precisament ara, quan el sistema financer no està recolzant les inversions empresarials i emprenedores, que les administracions públiques han de derivar diners cap a ells, per la via de cofinançar amb els instruments que calguin les esmentades inversions, o per la de bonificar fiscalment les inversions privades que es puguin canalitzar cap als sectors més innovadors de la nostra economia.

De tot això discutim i discutirem al Senat les properes setmanes, i crec que és una necessitat fer-ho, per veure si entre tots, aconseguim treure el carro del sembrat. Crec que tots ho desitjam, però sortir de segons quines formes no és el més just socialment, ni el més convenient econòmicament.